

Forfatter: Ingemann, Bernhard Severin

Titel: BREV TIL: Rosenørn, Ingeborg Christiane FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1840-12-26)

Citation: Ingemann, Bernhard Severin: "BREV TIL: Rosenørn, Ingeborg Christiane FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1840-12-26)", i *Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn*, C A. Reitzels Forlag., s. 11. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987843-000-shoot-L0019878430000007.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Sorøsd. 26de Decbr. 1840.

Kjære Fru Rosenørn!

Først i disse vore Feriedage har jeg faaet Ro til at underholde mig med kjære fraværende Venner, uden hvert Øieblik at afbrydes med staaende eller løbende Directorforretninger. Jeg har nemlig siden sidst i October maattet fungere for Waage, der endnu sidder i Committeen for det nye Ritual i Kjøbenhavn. Kommer han nu ogsaa i Committeen for Underviisningsvæsnet, som man formoder, kan jeg have Udsigt til at fungere for ham hele Vinteren, hvorved al rolig samlet Tid til videnskabeligt og litterairt Arbeide berøves mig. Under saadanne Omstændigheder bliver mit Ønske om en mulig Forflyttelse til Kjøbenhavn ofte ret levende; dog dertil er der slet ingen Udsigt. En Vinterfugl sang for noget siden om, at De tænkte paa at bosætte Dem i Sorøe igjen, naar Theodor havde taget sin Embeds-Examen og maaskee forlod Kjøbenhavn; dersom der var noget Sandt i den Qvidder, vilde det bidrage en heel Deel til at forlige mig med Stillingen her, selv under slige interimistiske Besværligheder. — Tak for det sidste venlige Brev! Den Livslyst og Glæde ved denne Verdens Herlighed, jeg i mit sidste Brev *) ønskede at meddele Dem, var kun en Modvægt mod den næsten tungsindige Stemning, jeg troede at bemærke i Deres ellers saa livlige Sind; men De veed nok, at jeg igrunnen selv holder fast ved den Livets Romantik, der altid minder om, at vi her ere fremmede Fugle. Det Nyeste, jeg poetisk har befattet mig med, kan De neppe gjætte hvor jeg har søgt Stof til — i det kolde golde — Grønland. Dog det er endnu kun nogle saa Billeder af dette Folkss. 12Liv og Phantasie. Saaledes nøder vor Tids vistnok nødvendige men kun lidet poetiske Philistere mig til at reise udenlands, medens jeg ikke kan faae min Lyre besat med politiske og statsoeconomiske Strænge. Vi har nylig læst Carl Bernhards nye Roman: „gamle Minder“. Omstyrningen af det Struenseeske Ministerium med alle deri udviklede Characterer ligger dog uidentvivil for nær til en klar og dybtgaaende Fremstilling, og her maa Digteren være formeget Diplomat til at kunne afsløre Hovedfigurernes Indre. Enkedronning Juliane Marie kan ikke engang fremtræde og selv Guldberg træder kun frem som en Skygge. Det er saa delicat behandlet, at man neppe engang skimter Mathildes Forhold til Struensee — den hele Revolution fremstilles som en blot Følge af et Brud paa Formen og dens Hovedhjul bliver en underordnet Hofdame-Intrigue. Bogen gjør imidlertid megen Lykke og har især i 2den Deel interessante Partier. Heiberg har ret vittigt skildret os en død Philisters Sjæl, som ester megen forgjæves Søgen om det Himmerige, han er saa vis paa, omsider finder sig ret vel tilmode i Helvede, som kun er en Copie af det ideeløse Liv paa Jorden. Her*'s ny Digtsamling synes mig ubetydelig.

Og nu en glædelig og velsignet Juul og saa godt et nyt Aar som muligt. Hjerteligst Hilsen fra Lucie og mig saavel til Dem selv, som til Deres Broder og Datter. Bevar fremdeles i venlig Erindring Deres

hengivne
B. S. Ingemann.